„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 153. Piątek 5. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 4. lipca (wieczór). „Wiener Abendpost“ w żałobnej obwódce donosi: Ambasador austryacki w Washingtonie potwierdza w telegramie z dnia wczorajszego wiadomość o straceniu Cesarza Maxymiliana. — Ustąpienie jenerała fml. Johna z posady ministra wojny jest zdecydowane, następcą jego mianowany jenerał Möring.

Wiedeń, 5. lipca. Komisya konstytucyjna Izby deputowanych rady państwa przyjęła na wniosek deputowanego Demel nowy §. 1. w następującej osnowie: Każde rozporządzenie cesarskie potrzebuje dla ważności kontrasygnacyi jednego z ministrów.

Londyn, 5. lipca. Z powodu wiadomości o śmierci Cesarza Maxymiliana odwołano z rozkazu Królowy bal i rewię na cześć Sułtana.

Część urzędowa.

Żałoba dworska po ś. p. Cesarzu mexykańskim Arcyksięciu austryackim Maxymilianie, przywdziana dnia 4go lipca, będzie noszona przez siedem tygodni z odmianami a mianowicie przez pierwsze pięć tygodni t. j. od 4go lipca do 7. sierpnia włącznie, ciężka, a przez ostatnie dwa tygodnie t. j. od d. 8go do 21go sierpnia włącznie, lżejsza.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 15. maja i 22. czerwca b. r. raczył najmiłościwiej udzielić c. k. uprzyw. towarzystwu galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika żądaną koncesyę na budowę i obrót kolei żelaznej ze Lwowa do Brodów, z linią boczną do Tarnopola ku granicy rosyjskiej i odnośny dokument komisyi opatrzył najwyższym podpisem.

Część nieurzędowa.

Chociaż ani z Londynu ani z Washingtonu nie nadeszły do d. 3. b. m. świeższe wiadomości, któreby potwierdziły pierwsze doniesienia o losie Cesarza Maxymiliana, to jednak ze względu, że i Cesarz Francuzów pomimo obecności Sułtana rozkazał wstrzymać wszelkie uroczystości i zarządził trzechtygodniową żałobę, i na dworze wiedeńskim przywdziano żałobę dnia 4go b. m. Telegram otrzymany wczoraj w Wiedniu niepozostawia niestety już żadnej wątpliwości co do tragicznego zgonu Cesarza Maksymiliana.

Przedwczoraj odbyło się pietnaste posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadają Ich Excel. ministrowie Beust, John, Becke, Hye, Taaffe. Prezydent Giskra otwiera posiedzenie o godzinie 10 i minut 40.

Po oznajmieniu śmierci deputowanego Heyss przez prezydenta, stawia Van der Strass wniosek przypominający projekt do ustawy względem stowarzyszeń i żądający wysadzenia odnośnej komisyi. Deputowany Schindler przedkłada petycyę, podpisaną przez 1000 przeszło robotników z Wr.-Neustadt o ustawie względem stowarzyszeń, i oświadcza, że gdyby już niebył postawiony wniosek do takiej ustawy na dzisiejszem posiedzeniu, toby go był sam postawił.

Interpelacya Hanischka i towarzyszów zapytuje ministra sprawiedliwości dla czego przy nowem systemizowaniu pensyi, adjunkci I. klasy do II. z II. do III. z naruszeniem dobrze zasłużonych praw przeniesieni zostali; czy redukcya pensyi obejmuje także i najwyższe posady i czy minister jest skłonnym prawny stan niezwłocznie przywrócić.

Minister sprawiedliwości Hye zapewnia, że odpowie na tę interpelacyę zaraz na najbliższem posiedzeniu i to w sposób, który będzie zdolnym polepszyć, trudne, jak sam uznaje, i przykre położenie urzędników sądowych austryackich. Następnie odpowiada minister finansów Becke na interpelacyę względem przebudowania kolei konnej z Linz-Budweis na parową, i oświadcza: 1. że rząd ma zupełnie wolne ręce; 2. że pomiędzy kolejami arcyksięcia Rudolfa i cesarzowej Elżbiety zachodzi jeszcze wiele różnic w zdaniu co do tego przebudowania, że jednak należy się spodziewać ostatecznego porozumienia się.

Potem przechodzi izba do porządku dziennego, t. j. do obrad nad wysłaniem deputacyi do układów z deputacyą sejmu węgierskiego.

Sprawozdawca dep. Herbst odczytuje znany już projekt do odnośnej ustawy wypracowany przez komisyę. Jeneralnej debaty nie ma. Przy sposobności specyalnej debaty powstaje dep. Plener przeciw wstępnej klauzuli i żąda, aby z niej wykreślono zbyteczne, jak sądzi motywowanie ustawy. Z §§. 1., 2. i 3. zgadza się mowca najzupełniej. Dep. Rechbauer zbija twierdzenia dep. Plenera, Hanisch proponuje wypuszczenie zakwestyonowanych ustępów klauzuli wstępnej, ale nie znajduje poparcia. Następnie zabiera głos Jego Excel. minister Beust i poleca w imieniu rządu przyspieszenie porozumienia się z Węgrami, zwracając na to uwagę, że sejm węgierski szybciej załatwił wybór deputacyi, niż się spodziewano. Po krótkiej odpowiedzi deput. Herbsta przyjęty zostaje cały projekt do ustawy przy trzeciem odczytaniu, tak klauzula wstępna jako też §§. 1., 2. i 3.

Po skończonem sprawozdaniu komisyi petycyjnej zamknięto posiedzenie o godzinie 12. i $^3/_4$.

Najbliższe posiedzenie w piątek. Porządek dzienny: Pierwsze czytanie zapowiedzianego dzisiaj wniosku; sprawozdanie komisyi do wniosku Skenego; wybór komisyi gospodarstwa społecznego; sprawozdanie komisyi petycyjnej. Przy odchodzie złożyło wielu deputowanych gratulacyę nowemu ministrowi Jego Excel. panu Hye.

Klub Herbsta i Kaiserfelda po kilkudniowej przerwie odbył znowu posiedzenie d. 2. b. m. Pierwszym przedmiotem konferencyi był projekt ustawy względem wysłania deputacyi rady państwa dla porozumienia się z sejmem węgierskim. Kilku członków tego klubu, mianowicie deputowani Tschabuschnigg, Plener i Skene oświadczyli się za wypuszczeniem słów przytoczonych we wstępie projektu ustawy przez komisyę proponowanego za uznaniem równości obu części i prawomocności delegacyi. Ale w skutek wyjaśnienia danego przez członków komisyi konstytucyjnej, że to wyrażenie nic nie przesądza i że idzie tylko o to, aby dać członkom deputacyi instrukcyę jak się mają zachowywać przy rozprawach, uchwalono przyjąć wnioski komisyi co do rzeczonego projektu ustawy.

Następnie dyskutowano nad wnioskiem, który na jednem z najbliższych posiedzeń izby postawić ma komisya wybrana do obrady nad wnioskiem Skenego. Ma być proponowany wybór komisyi finansowej złożony z 12 członków. Klub oświadczył się za wyborem dziewięciu członków należących do komisyi obradującej i przedsięwziął głosowanie na próbę celem wybrania trzech członkow dla uzupełnienia. Wybór padł na deputowanych Herbsta, Mayra i Vidulicha.

W końcu dep. br. Seyffertitz oznajmił klubowi w imieniu komisyi petycyjnej, że na przyszłem posiedzeniu komisya ta zaproponuje wysadzenie osobnej komisyi do spraw gospodarstwa społecznego, złożonej z 21 członków, której możnaby przekazywać takie petycye jak np. względem uregulowania Dunaju, lub względem kolei żelaznych. Klub uznał słuszność tego wniosku.

Przystąpił do klubu dr. Schlosser jako nowy członek.

„Debatte“ zamieszcza następujący artykuł:

Od niejakiego czasu krążą po dziennikach najróżnorodniejsze wieści o panslawistycznych agitacyach, a z Galicyi, z Siedmiogrodu, w najnowszych zaś czasach i Kroacyi donoszą o takich zajściach, które są uważane za symptomy wniesionej tamże propagandy rosyjskiej.

Ale doświadczenia, któreśmy już poczynili co do takich wiadomości, napominają do wielkiej ostrożności. Panslawistyczna demonstracya w Trubek, która była narobiła tyle skandału, okazała się w końcu jako niewinny festyn kilku stowarzyszeń spiewaków z okolicy, którzy o wszystkiem innem prędzej niż o jakiejkolwiek manifestacyi politycznej myśleli. Także nadużycia chłopów w Galicyi, które szczególnie w zagranicznych dziennikach w zbyt jaskrawych kolorach bywają przedstawiane, nie są niczem innem jak tylko zwyczajnemi sprawami chłopów z dziedzicami dóbr, które w tym kraju koronnym trwają bez przerwy, a które zawdzięczają swoje powstanie nie motywom politycznym lecz jedynie nie ukończonej tamże jeszcze dotąd sprawie serwitutowej.

Publiczna opinia nie zdaje się być wolną od pewnej dręczącej obawy przed tą propagandą panslawistyczną, która znalazła wyraz, o ile nam się zdaje tylko oratorski, w manifestacyjnych mowach i toastach przy sposobności etnograficznej wystawy, ale jakkolwiek słuszne mogą być te instynkta, toż jednak sądzilibyśmy, żeby wszystkie wiadomości odnoszące się do tego drażliwego tematu, zmniejszoną mierzyć miarą.

W jednym z dzienników peszteńskich znajdujemy przy sposobności doniesienia o zamianowaniu fml. Gablenza jenerałem komenderującym w Kroacyi, bardzo ponury opis sytuacyi tej południowej prowincyi korony św. Szczepana. Rosyjscy emisaryusze mają setkami całemi krążyć po kraju a w Ravanicy miało nawet zgromadzenie serbskie obwołać znanego Stratimirovicha wojewodą serbskim. Tenże dziennik peszteński utrzymuje, że tę ostatnię demonstracyę należy głównie przypisać rozgorączkowanemu usposobieniu chwili obecnej, co czyni bardzo słusznie.

Równocześnie donosi depesza z Belgradu, że do jednego z serbskich dzienników telegrafowano z Petersburga, jakoby do Fiumy odkomenderowane zostały rosyjskie okręta wojenne dla obrony rosyjskich poddanych tamtejszych. To zdaje się być tylko najzwyczajniejszem doniesieniem tendencyjnem. Jeden z tutejszych dzienników otrzymał już przed kilkoma dniami taką samą wiadomość. My sami otrzymaliśmy listy z Fiumy bardzo wiarygodne, w których nam piszą, że ogólna suma poddanych rosyjskich tamże redukuje się do pięciu głów, składających rodzinę tamtejszego konzula rosyjskiego.

Nie może więc zachodzić żadna wątpliwość co do tego, że wszystkie doniesienia dzienników o takich wypadkach, przez które wije się jakoby nić czerwona mniemana propaganda agitacyjna panslawistyczna, nie są wolne od przesady i dobierają jaskrawszych barw, niż się to w rzeczywistości daje usprawiedliwić.

Bądźmy ostrożni, ale nie dajmy powstrzymać się w naszej wewnętrznej organizacyjnej pracy, przez zbyteczne obawy, które wynikają raczej z wyobraźni, a nie są oparte na rzeczywistych faktach.

Baron Beust bardzo trafnie skreślił zadanie rządu w obec takich agitacyi, mówiąc: rząd niepokoje pochodzące z wewnątrz będzie badał z życzliwością, lecz wniesione z zewnątrz będzie prześladował z całą surowością. Ministerstwo węgierskie przejęte jest także tym samym sposobem myślenia i dlatego możemy spodziewać się z całym spokojem, że władze tak z tej jak z tamtej strony Litawy niczego nie zaniedbają, ażeby podobnym agitacyom, gdyby rzeczywiście pośród nas się odbywały, koniec położyć i pozbawić ich pola do działania.

Z Pesztu donoszą pod dniem 3go b. m., że komisya komitatowa w komitacie Heveskim uchwaliła i poleciła urzędnikom komitatowym, ażeby nie wykonywali rozporządzeń ministeryalnych bez interpretacyi i zgodności komitatu, przytem dała deklaracyę, że ustawa co do spraw wspólnych narusza wolność i niezawisłość Węgier. W skutek tego ministeryum

rozwiązało komisyę komitatową kasując zarazem jej uchwałę jako nielegalną i ubliżającą sejmowi.

Zbliżają się wybory do parlamentu północno-niemieckiego a wszystkie stronnictwa już się do nich przygotowują. Wydział kierujący stronnictwa liberalno-narodowego, do którego należą deputowani Assmann, Hennig, Lasker, L. Reichenheim, Twesten, Unruh i dr. H. B. Oppenheim wydał odezwę do wyborców, zalecając w niej wybór jak najwięcej liberałów sprzyjających programowi nowego stronnictwa. Naprzeciw kandydatów konserwatywnych mają być postawieni liberalni, a naprzeciw postępowych tylko wtedy, gdy inny kandydat ma niewątpliwie lepsze widoki pozyskać większość.

W organach publicznych rozpoczęła się także dyskusya jakie stanowisko zamyśla zająć stronnictwo polskie. Zdania różnią się w tym względzie. Niektórzy sądzą, że jeźli Polacy chcą być konsekwentni powinni wstrzymać się od wyboru.

Przeciwko temu zdaniu gazety toruńskiej przemawia korespondencya z Kaszubów, utrzymując że Polacy powinni wziąść udział w wyborach, mianowicie w powiatach Chełmno, Toruń, Lubawa i Brodnica. Inni utrzymują, że należy wybierać tylko tam gdzie wybór Polaka nie podlega wątpliwości. Dziennik poznański jest za przystąpieniem do wyborów i żąda aby utworzono komitet wyborczy.

Gazeta toruńska w ostatnich czasach oświadczyła się także za przesięwzięciem wyborów i radzi rozpocząć spiesznie prace przygotowawcze. W górnym Szląsku objiają się także pewne usiłowania w sprawie wyboru Polaków.

„Kreuz Ztg.“ pisze w artykule wstępnym: Jeżeli Dania odmówi gwarancyi i żądać będzie powszechnego głosowania, Prusy nie będą przeszkadzać głosowaniu, ale dołożą starania aby przez to interesa niemieckie nie ucierpiały. Prusy ograniczą głosowanie na te powiaty, w których ludność jest wyłącznie lub przeważnie duńską, i to z zastosowaniem 18. i 19. artykułu traktatu pokoju wiedeńskiego, które zastrzegają Niemcom w powiatach mięszanych na lat 5 wolny wybór czy chcą zostać Duńczykami czy Prusakami.

Z Hanoweru piszą do „A. A. Z.“ pod dniem 28go z. m.: Przed kilkoma dniami rozdano tu żołnierzom ostre naboje, i nakazano im, aby nie wychodzili pojedyńczo i bez broni. Wczoraj jako w rocznicę bitwy pod Langensalza miała tu wybuchnąć, jak w Berlinie głoszono, rewolucya. Z tego powodu wojsko w koszarach było skonsygnowane, a robotnikom fabrycznym nakazano pracować do godziny 9tej wieczór zamiast do 7mej. Dzień cały przeszedł spokojnie. Toż samo, jak słychać, było nakazane we wszystkich miastach hanowerskich. Wojownikom z pod Langensalza nadesłano wczoraj, jak sądzą, od dam z arystokracyi, ozdobne szkatułki napełnione świeżemi różami, których listki były okryte patryotycznemi napisami.

Z powodu wielkiego znaczenia Egiptu dla Anglii, naturalną jest rzeczą, że zwrócono tam szczególniejszą uwagę na podróż Wicekróla. W obu izbach parlamentu postawiono dnia 27go z. m. odnośne interpelacye. W izbie wyższej lord Wharncliffe interpelował, czy jest prawdą, że Wicekról egipski, zamierzając zwiedzić Anglię, ma stanąć u swego konzula. Earl of Malmesbury odpowiedział, że Wicekról otrzymał zaproszenie urzędowe i będzie przyjęty ze wszystkiemi oznakami czci należącemi się jego godności. W izbie niższej lord Cecil zapytywał o tożsamo, a lord Stanley odpowiedział na interpelacyę, że Wicekról miał istotnie zamiar stanąć u swego konzula Mr. Larkins, lecz otrzymawszy urzędowe zaproszenie, aby przyjął gościnność narodu angielskiego, oświadczył się gotowym do jej przyjęcia. Przygotowano więc na przyjęcie dostojnego gościa apartamenta w hotelu Claridge, w którym już nieraz mieszkali Monarchowie, i Wicekról będzie przyjmowany z taką czcią i serdecznością, na jaką zasłużył sobie przez swoją życzliwość dla Anglii.

Po tej odpowiedzi izba ukonstytuowała się w komitet i przeszła do obrady nad bilem reformy.

W francuskiem ciele prawodawczem rozpoczęła się dnia 29go z. m. dyskusya nad budżetem. Dotychczas przemawiało tylko trzech mowców: Latour Dumoulin, jeden z przywódców „tiers parti“, który ostro uderzał na wewnętrzną politykę Cesarza, Haentjens, który żądał, aby reformy w budżecie odpowiadały reformom politycznym, a nakoniec Garnier Pagés, który w duchu misyi pokojowej, jaką niedawno spełnił w Niemczech, domagał się znacznych redukcyi w budżecie wojskowym.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego dnia 2. b. m. minister stanu Rouher w odpowiedzi na zarzuty Picarda i Simona, zaprzeczył twierdzeniu jakoby rząd wywierał ucisk; jedynem staraniem cesarstwa było urzeczywistnienie demokracyi i wolności, i zjednanie poważania wolności pod rządem. Zatrważająca spokojność kraju, o której mówił Picard jest wyrokiem przeciw opozycyi a nie przeciw krajowi, który z nią nie trzyma. Kraj ma zaufanie. Wyprawa do Mexyku jest tylko czarnym punktem na jasnym obrazie. Ustawa o armii ma to znaczenie, że Francya śród dobrobytu swego kładzie rękę na rękojeść oręża. Rząd gotów jest odstąpić od kandydatur urzędowych, gdyby opozycya przyrzekła, iż się zrzeka wszelkich złych namiętności, wszelkich złudnych obietnic, zmniejszenia podatków i wszelkich nieszczęsnych iluzyi. Na wieczornem posiedzeniu kontynuował minister Rouher mowę swoją i rzekł odnośnie do projektu ustawy względem organizacyi wojska: Pod Sadową przyszło do wielkich odkryć; widziano rezultaty udoskonalonej broni palnej i dróg komunikacyjnych, które przecinając Europę dozwalają szybkie skupienie wielkich mas na danym punkcie. Zbadawszy te problemy wojskowe chcieliśmy uzbrojenie Francyi urządzić na stopę odpowiednią. Opozycya nazywa to poborem aż do przesady, ja zwię to trzymaniem oręża w pogotowiu obok świetności dobrobytu pokojowego. Ustawa organizacyi wojskowej znamionuje tę Francyę, która jest szanowaną i ma sympatyę ludów, która z nikim nie szuka zatargów i przejęta jest szczerem pragnieniem utrzymania pokoju. Należycie uzbrojona Francya tem pewniej zdoła utrzymać i ochronić wielkie produkcyjne prace pokoju.“

„Monitor“ z dnia 3. b. m. donosi, że w obec boleśnych uczuć spowodowanych nie urzędowemi jeszcze wiadomościami o losie, którego ofiarą stał się Cesarz Maxymilian, zapowiedziana na dzień następny rewia i uroczystości na cześć Sułtana zostały odwołane.

Z Rzymu donoszą pod dniem 1. b. m., że 450 biskupów podało adres do papieża jako dowód swego niezachwianego posłuszeństwa, oświadczając w nim, że wierzą i nauczają co ojciec św. wierzy i naucza. Dziękują papieżowi za jego troskliwość ku zachowaniu moralności, ku obaleniu agitacyi i wyświeceniu błędów. Adres wyraża życzenie, aby głos ojca św. sprowadził błądzących na dobrą drogę. Mówiąc o zadziwiającej zgodzie ludów chrześciańskich otaczających pontyfikat rzymski, wynurza radość z powodu zapowiedzianego soboru ekumenicznego, po którym wiele dobrego spodziewać się można i kończy zapewnieniem, że monarchowie i ludy nie pozwolą, aby prawa i władze papieża zostały zapoznane.

Deputacyom stu miast włoskich odpowiedział papież, że zawsze kochał Włochy i że ma nadzieję, iż ci którzy rozporządzają losami Włoch oszczędzą ojczyźnie moralnej i religijnej ruiny.

Papież przyjmował bardzo wielu katolików rozmaitych narodowości i przemawiał do nich po francusku.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 2. b. m. pies trzymany na łańcuchu w domu pod L. 75$^{4}/_{4}$ pokąsał niebezpiecznie 8letniego chłopczyka, który zanadto zbliżył się do niego.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Krzywoprzysięstwo. Karolina Sikorska, żona powróżnika, ze Lwowa, 44 l. matka 4 dzieci, obrz. rz. kat., posiadająca mały mająteczek, tudzież jej mąż Jan S. zaskarzeni zostali przez jednego z tutejszych kupców o wexel na 20 złr. podpisany przez oboje małżonków. Oboje złożyli przysięgę, że ani sami tego wexlu nie podpisywali, ani nikomu nie dali upoważnienia do podpisania. Ze śledztwa jednak pokazało się, że Karolina S. kupiła od tego kupca len i zamiast pieniędzy dała mu wexel, który najprzód podpisała sama, a następnie pewnemu znajomemu kazała podpisać swego męża, który był pod tę porę nieobecny, co kilku świadków stwierdziło przysięgą. Na rozprawie ostatecznej w dniu 26. z. m. Karolina Sikorska, pomimo wypierania się skazana została na 4 miesiące cięż. więz. (prok. proponowała 8 miesięcy) z postem w każdym tygodniu i zapowiedziała rekurs, (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki oskarz. zastępca prok. pań. p. Buszak, obrońca pan adw. kraj. Dr. Sermak).

(Składki na pogorzelców brodzkich.) Kupcy Lipmann i Jerzy Rosenthal et Comp. w Amsterdamie zebrali w drodze składek na wsparcie pogorzelców brodzkich sumę 1800 złr. Suma ta przesłana została za pośrednictwem c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych do c. k. namiestnictwa we Lwowie.

Na ten cel wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Sokalu 172 złr. 42 c. do urzedu gminnego w Busku 63 złr. 13$^{1}/_{2}$ c.

(Nieszczęsne wypadki.) W Cisowie, w pow. doliniańskim, dnia 24go z. m. utonęła w rzece Sukielu dziewczyna 14letnia Nastka Pawluk; w Połowcach, w pow. Czortkowskim, dnia 27go z. m. poniósł śmierć od piorunu pasterz Teodor Natzko; w Zasławiu, w pow. Sanockim, dnia 29go z. m. utonęło w Sanie dziecko 4letnie wpadłszy z brzegu w rzekę.

(Pożary.) W Krywce w pow. Turka d. 24. z. m. spalił się dom włościański, szkoda wynosi 40 złr., przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Podbereżu w pow. doliniańskim d. 27. z. m. spalił się od piorunu dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 100 złr. W Podhajcach d. 1. b. m. spaliły się dwa domy drewniane, ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Zbarażu dnia 1go b. m. spalił się dom na przedmieściu; zły komin miał być przyczyną pożaru. W Bełzcu, w pow. Rawskim, dnia 1go b. m. spaliło się 31 budynków mieszkalnych i gospodarskich; szkoda wynosi około 5000 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

(Burze i ulewy.) W nocy z 27. na 28. z. m. była w pow. brzozowskim gwałtowna burza z oberwaniem się chmury, i zrządziła wielkie spustoszenie które jeszcze bardziej powiększył wylew Sanu. Najwięcej ucierpiały gminy: Bachórz, Bachórzec i Słonne, Brzozów i Starawieś, Blizne, Buków i Trześniów, Domaradz, Dubieckie przedmieście, Dąbrówka Starzeńska, Golcowa, Gwoźnica górna i dolna, Haczów, Jasienica, Jabłonica polska, Kosztowa, Krzemienna i Niewistka, Lutcza, Orzechówka, Ruska wieś, Sielnica, Temeszów i Obarzyn, Wesoła i Witryłów, Wola jasienicka, Zmiennica.

W skutek tej ulewy wezbrała także rzeczka Jasiołka we wsiach Szebnie, Hankówka, Wolica, Łobniów i Gorajowice pod Jasłem. Powiat jasielski bardzo wiele ucierpiał w tym roku od gradów, burz i wylewów wód, klęski tego rodzaju nawiedziły 3 gminy już 3 razy, 12 gmin po dwa razy a 55 gmin tego powiatu po razu.

(Pobyt sułtana w Paryżu.) Jak donosi korespondent „K. Z.“ z Paryża, sułtan turecki ma żyć w stolicy Francyi o ile się to da uczynić według zwyczajów swojego kraju. Do obmywania się będzie używał tylko wody Nilowej. Sprowadzono do Paryża znaczną ilość tej wody i umieszczono ją w basenie na polach elizejskich. W jadalni sułtana ustawiono mucharabi, rodzaj parasola, opatrzony mnóstwem otworów przez które sułtan może widzieć swoich gości i rozmawiać z nimi nie będąc widzianym. Poselstwo tureckie ma dać bal na cześć sułtana. W tym celu będzie wzniesiona osobna sala balowa która w głębi przedstawiać będzie widok Bosforu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Bobrka		Chodorów		Brzeżany		Bełz		Sokal	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	75	4	30	3	80	4	50	4	.
„ żyta	3	20	2	60	2	80	2	80	2	47
„ jęczmienia . .	2		1	80	1	50	2	50	2	20
„ owsa	1	10	.	90	.	90	1	40	1	42
„ hreczki	2	50	2	50	2	80	.	.	2	65
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	2	50	.	.	.	
„ ziemniaków . .	1	.	.	.	1	40	.	.	.	.
Cetnar siana	1	50	.	.	1	.	.	.	2	35
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	5	20	5	.	.	.	5	60
„ „ miękkiego	5	.	4	15	4	.	.	.	5	35
Funt mięsa wołowego	.	14	.	14	.	15	.	.	.	12
Mas okowity . . .	.	60	.	.	.	54	.	.	.	60

(Nagrody rozdane na wystawie paryskiej). Dnia 1. lipca odbyło się w Paryżu uroczyste rozdzielanie nagród przyznanych przez międzynarodową komisyę znawców. Cesarz Napoleon przewodniczył osobiście temu aktowi świetnemu, zagajając go przemową dłuższą, skreślającą charakter tej powszechnej wystawy. Na prawicy jego siedział Sułtan turecki, na lewicy Cesarzowa Eugenia. Napoleon rozdawał nagrody także osobiście.

Nie mamy pod ręką całego spisu nagrodzonych, by módz wymienić wszystkich rodaków, którzy pracami swemi odszczególnili się na tej arenie wiedzy, sztuki lub przemysłu. Podajemy tu na razie tylko nazwiska wystawców polskich z państwa austryackiego.

Pierwsze miejsce zajmuje malarz Matejko Jan za znany swój obraz historyczny. W dziale sztuk pięknych otrzymał on pierwszą nagrodę pomiędzy artystami całego świata.

Firma Dziedziński i Hanusch w Wiedniu otrzymała medal złoty za wyroby bronzownicze.

Zanecki Józef w Peszcie medal srebrny za przyrządy do oświetlania i opalania.

Hr. Branicki Alexander ze Suchej, w obwodzie Wadowickim, za płody górnicze i hutnicze pochwalne uznanie.

Hr. Dzieduszycki (Włodzimierz?) we Lwowie medal bronzowy za płody leśnictwa.

P. Dąbrowski z Ulicy medal bronzowy za płody gospodarcze, nie należące do rzędu żywności, i medal srebrny za płody gospodarcze, należące do rzędu żywności.

P. Wolański Erazm z Czarnokoniec medal bronzowy za olejki eteryczne; nareszcie

Towarzystwo rolnicze galicyjskie za zbiorową wystawę płodów rolniczych otrzymało pochwalne uznanie.

Ostatnia poczta.

Paryż, 3. lipca wieczór. Dzisiejsza „La France“ powiada, że dwór tuileryjski przywdziewa dziś żałobę po Cesarzu Maxymilianie. — Miasto Mexyk poddało się 20go czerwca bezwarunkowo. Poddaniu się towarzyszyły okrutne czyny zemsty. Vera Cruz wzięte dnia 26. czerwca. — Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego Thiers z powodu śmierci Cesarza Maxymiliana odracza mowę, którą miał mieć o sprawie mexykańskiej. Poczem nastąpiło zamknięcie obrad ogólnych nad budżetem.

Florencya, 3. lipca. Minister skarbu Ferraris podał się do dymisyi; prawdopodobnym jego następcą Cordova.

Kopenhaga, 3. lipca. W izbie niższej postawiono wniosek względem uchwalenia adresu do Króla w tej myśli: W skutek wykonania pokoju pragskiego niezbędnem jest dla pomyślności Danii, aby nastąpił prawdziwy rozdział między ludnością duńską a niemiecką bez rozniecania nowych sporów. Taki tylko rozdział zdolen jest położyć podstawę prawdziwej i szczerej przyjaźni między Danią a Niemcami.

Konstantynopol, 3. lipca. Rezultat pobieżnego śledztwa z aresztowanymi świeżo przekonywa, że zamiarem było spiskowych wymordować ministrów i zmusić Sułtana do powołania do steru rządu ludzi wyszłych z ich stronnictwa. Żądanie nadania konstytucyi nie było zamierzone. Korweta turecka „Izzedin“ odpłynęła dla ścigania parowca greckiego „Arkadion“.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. lipca.

Hotel George: PP. Br. Petrino Piotr, z Bukowiny. — Czajkowcki Izydor, z Jarosławic. — Komodei Alex., z Polski. — Strachoski Roman i Winnicki Kaz., z Hodyń. — Krassowski Alex., ascs. kol., z Kamieńca.

Hotel europejski: Bołoz Antoniewicz, Kaj., z Winograd pols. — Romiszewski Wład., jen.-por., z Warszawy.

Hotel Langa: Rosenberg Hermann, adw., z Tarnowa.

Hotel angielski: Younga Bol., z Prusinowa. — Mangold Józef, c. k. major, z Hrożany. — Kamiński Ign., adw., ze Stanisławowa. — Zaklika Edw., z Hawłowic.

Pod Nr. 314⅘: Bohdanowicz Georg. z Orelca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. lipca.

PP. Ks. Soutzo Alex., do Wiednia. — Hr. Dulski Edw., do Hawczy. — Hr. Krasicki Ign. i Marc., do Liska. — Hr. Zamojski Stefan, do Wysocka. — Bleszyński Xaw., do Dresna. Bodeski Alex., do Wiednia. — Cielecki Włod., do Byczkowiec. Fedorowicz Jan, do Okna. — Grocholski Izydor, do Oserdowa. Grocholski Wład., do Szczepiatyn. — Kapiszewski Felix, do Kobylnicy woł. — Kriegshaber Ant., do Iwasiowa. — Plattner Fryd., do Szmańkowczyk. — Myxymowicz Alex., c. k. kap., do Stanisławowa. — Haubtmann Alfred, c. k. porucznik, Gugubauer Fran., c. k. podporuczn. i Metzger Max., c. k. podporucznik, do Stryja. — Frühling Alex., adw., do Tarnopola. — Romanowski Emer., do Żukowa. — Torosiewicz Franciszek, do Holhoczy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.06	+ 15.2	81.3	zach. sł.	10
2. god. po poł.	326.60	+ 16.2	73.3	„ „	10
10. god. wiecz.	327.04	+ 13.6	86.1	„ „	9

W nocy i przed południem deszcz 0.‴97.

T E A T R.

Jutro (przedst. niem.) „Der Troubadour“, wielka opera romantyczna w 4 oddziałach. Pierwszy występ pana Frauendorf z Królewca a ostatni pani Amster z Gracu.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 4. lipca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	85	5	92
Dukat cesarski	„	5	90	6	01
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	14	10	39
Rubel srebrny rosyjski	„	1	89	1	95
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	70
Talar pruski	„	1	84	1	87
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		77	85	78	60
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		81	74	82	16
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		69	10	69	83
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		69	83	70	67
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		225	—	227	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		174	59	177	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	69 90	70 —
od kwiet. do października po 5%	69.75	70.—
Pożyczka w srebrze 1864 (fund. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 —	77 40
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 27 latach po 5%	81 —	82 —
Metaliki po 5%	59 60	59 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145 50	146.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	145 —
Przez. do wyl. z r. 1854	—.—	—.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 60	88 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.75	93 25
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	77.30	77 50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89.—	89.60
Czech	89.50	90.—
Węgier	70 75	71 25
Galicyi	69 —	69.50
Siedmiogrodu	68.—	68 50
Bukowiny	68 —	68 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.75	100 25

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	699.—	701.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186 30	186 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	625.—	628.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	100 —	100 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1668.—	1672.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	226 30	226.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	192 25	192 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142 25	142.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	224 50	225 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 —	175 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480.—	481.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.—	93 20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.50	89 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106. —	107.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 —	97 50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125 50	126
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Pez. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23. —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palffego „ 40 „ „	24.50	25 50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21. —	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	104 40	104 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	104 70	104 90
Hamburg za 100 M. B.	92 50	92 70
Londyn za 10 ft. szt.	125 10	125.50
Paryż za 100 fr.	49.70	49 75

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.91½	5.92
detto. pełnej wagi	5.91½	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.99	10 —
Rosyjski imperyał	10.22	10.25
Talar związkowy	1.84	1.85
Srebro	122.25	122 75
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 97½ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	59	80
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	69	75
Losy z 1860 roku	88	60
Akcye banku wiedeńskiego	703	—
„ „ kredytowego	188	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	126	20
Srebro	123	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	96

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1285) **Edict.** (2)

Nro. 26512. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen Obligationen, als:

I. Ostgalizische Kriegsdarlehens-Obligation, lautend auf den Namen

1) Zurawin, Sanoker Kreises, Nro. 12449 ddto. 29. Mai 1799 über 7 fr. 46⅘ xr. zu 5%.

II. Ostgaliz. Naturallieferungs-Obligation, lautend auf den Namen

2) Zurawin mit Krywka Unterthanen, Nro. 851 ddto. 28. August 1793 über 9 fl. zu 4% —

aufgefordert, obige Obligationen binnen einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist solche für amortisirt erklärt werden würden.

Lemberg, am 4. Juni 1867.

(1286) **Edict.** (2)

Nro. 27074. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathener ostgalizischen Naturallieferungs-Obligationen, lautend auf den Namen:

1) Siedliska Unterthanen, Tarnower Kreis, Nro. 6089 ddto. 13. September 1793 über 18 fl. zu 4%;

2) Dorf Siedliska. Unterthanen dtto. Kreises, Nro. 8038 ddto. 20. Feber 1795 über 130 fr. zu 4%;

3) dieselben dtto. Kreises, Nro. 8433 ddto. 17. Feber 1795 über 51 fr. 30 xr. zu 4%;

4) Siedliska Unterthanen, dtto. Kreis, Nro. 5631 ddto. 8. Jänner 1796 über 180 fr. 36 xr. zu 4% —

aufgefordert, die obigen Obligationen binnen einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist solche für amortisirt erklärt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 4. Juni 1867.

(1283) **Edict.** (2)

Nro. 698. Vom Ropczycer k. k. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Isaak Desser wider Johann Janowski wegen Zahlung von 116 fl. öst. W. s. N. G. die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt auf den 18. Juli 1867 Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Johann Janowski unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den Michael Pragłowski in Ropczyce als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Ropczyce, am 18. Mai 1867.

(1282) **Kundmachung.** (2)

Nro. 9142. Zu Folge Ermächtigung des k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird mit Ende Juli die wöchentlich zweimalige Reitpost zwischen Sieniawa und Tarnogrod aufgelassen, dagegen mit Beginn des Monates August 1867 eine wöchentlich dreimalige Botenfahrpost zwischen Sieniawa und Tarnogrod eingeführt, welche von Sieniawa Montag, Mittwoch und Donnerstag um 3 Uhr Nachmittag abgehen und von Tarnogrod Sonntag, Dienstag und Freitag um 8 Uhr Früh in Sieniawa eintreffen wird.

Mit dieser Botenfahrpost werden Correspondenzen, Geldsendungen und Frachtstücke, letztere unter Beobachtung der bestehenden Zollvorschriften befördert.

Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß in Sieniawa die letzte Reitpost nach Tarnogrod abgehen und aus Tarnogrod ankommen wird, dann von Sieniawa die erste Botenfahrpost am 1. August abgeht und daselbst die erste Botenfahrpost aus Tarnogrod am 2. August 1867 eintrifft.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 24. Juni 1867.

(1289) **Concurs** (1)

Nro. 7258. Postmeistersstelle beim Postamte Zator gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge: 150 fl. Bestallung, 20 fl. Amtspauschale, 200 fl. Botenpauschale jährl. für Unterhaltung tägl. Fußbotenposten nach Oświęcim und retour.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen 3 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 1. Juli 1867.

(1270) **Kundmachung.** (2)

Nr. 6684. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird kundgemacht, daß die mit Beschluß des k. k. Landesgerichtes in Lemberg vom 27ten April 1867 Z. 9405 bewilligte zwangsweise Feilbiethung der, der Fr. Amalia Mozer geb. Rossowska und Jozefa Niesiołowska geb. Truskolawska gehörigen im Sanoker Kreise gelegenen Güter Telesznica Sanna und Sokole im Zwecke der Einbringung des von der galiz. Sparkasse wider Fr. Amalia Mozer geb. Rossowska und Josefa Niesiołowska geb. Truskolawska ersiegten Sume von 3417 fl. 63 kr. ö. W. s. N. G. hiemit ausgeschrieben, und solche an den Terminen des 19. August 1867, 16. September 1867 und 28. Oktober 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1. Den Ausrufspreis bildet der bei der Ertheilung des Anlehens angenommene Werth von 27601 fl. österr. Währ.

2. Diese Güter werden pr. Pausch und Bogen verkauft, mit Ausschlus des Rechtes zur Vergütung für die aufgehobenen Unterthansverhältnisse und ohne aller Eviction.

3. Jeder Kauflustige ist verbunden vor dem Beginne der Feilbiethung den Betrag von 2700 fl. als Vadium entweder im Baaren, oder in galiz. Sparkassabücheln, oder Pfandbriefen der galiz. Kreditanstalt, oder der österr. Nationalbank, oder aber in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curswerthe zu Händen der Lizitazionskommission zu erlegen, das im Baaren erlegte Vadium wird dem Ersteher in den Kaufpreis eingezählt, den übrigen Mitlizitanten dagegen nach beendigter Feilbiethung zurückgestellt werden.

4. Sollten diese Güter in den obigen Terminen weder um, noch über den Ausrufspreis verkauft werden können, alsdann wird wegen Feststellung erleichternden Bedingungen der Termin auf den 28. Oktober 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Anhange, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden gezählt werden.

Hievon werden sowohl beide Theile, wie auch alle dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, die dem Aufenthaltsorte unbekannten jedoch, wie auch alle jene, welche nach dem 6. Februar 1867 als dem Tage der Ausfolgung des Tabularextraktes in die Landtafel gelangt sind, von denen die Verständigung von dieser Feilbiethung entweder gar nicht, oder nicht zeitig genug vor dem Termine zugestellt werden könnte, durch den Curator Hrn. Adv. Dr. Reger mit Substituirung des Herrn Adv. Dr. Waygart, ferner von Amtswegen sowohl die k. k. Finanzprokuratur Namens des h. Aerars, als auch das k. k. Steueramt verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 12. Juni 1867.

E d y k t.

Nr. 6684. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 27go kwietnia 1867 do l. 9405 przymusowa sprzedaż dóbr Telesznica sanna i Sokole w obwodzie sanockim położonych pp. Amalii z Rosowskich Możerowej i Józefy z Truskolawskich Niesiołowskiej własnych w celu zaspokojenia wygranej sumy 3417 złr. 63 a. w. przez galic. kasę oszczędności przeciw pp. Amalii z Rosowskich Możerowej i Józefie z Truskoławskich Niesiołowskiej rozpisuje się, która to sprzedaż publiczna na terminach dnia 19go sierpnia, dnia 16go września i dnia 28go października 1867 każdą razą o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 27.601 złr. a. w.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi sumę 2700 złr. a. w. bądź w gotowiznie lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Wadyum to w gotowiznie złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby te dobra w powyższych trzech terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 28. października 1867 z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających prystępujący uważani będą.

O czem tak obie strony jak też wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, wierzycieli zaś z miejsca pobytu niewiadomych jak też tych, którzyby po dniu szóstym lutym 1867, jako dniu wydania extraktu do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna albo dalsza jaka uchwała z jakiegobądź powodu wcale nie lub też wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, przez kuratora adw. kraj. dr. Regera, któremu w substytuta adw. kraj. dr. Waygarta postanawia się, zawiadamia się, dalej z urzędu tak c. k. finansowa prokuratoryę imieniem wys. skarbu we Lwowie jak też c.k. urząd podatkowy zawiadamiają się.

Z rady c.k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 12. czerwca 1867.

(1264) **E d y k t.** (2)

Nro. 17093. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem wiadomo czyni, iż w celu przeprowadzenia egzekucyjnej sprzedaży dóbr Potok i Teniatyska w powiecie Rawskim, obwodzie Żółkiewskim w sprawie galic. Towarzystwa kredytowego przeciw p. Wincencyi z hr. Łosiów Paparowej na zaspokojenie kapitałów w sumach 3149 złr. 54 kr. m. k. czyli 3307 zł. 39 c. i 2700 zł. w. a. z przynależytościami publiczna sprzedaż w terminach na dzień 12. sierpnia, 12. września i 14. października 1867, zawsze o godzinie 9tej przed południem dozwala się, na którą chęć kupienia mający z tem oznajmieniem wzywają się, iż takowi winni będą przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1202 zł. 80 c. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. Banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, tudzież, że dobra te w pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej 12.028 zł., w trzecim zaś niżej sumy 10.000 zł. w. a. nie będą sprzedane.

Gdyby zaś dobra te i w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 14. października 1867 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Reszta warunków ogłoszona zostanie przed rozpoczęciem licytacyi i może być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzana.

W końcu ustanawia się dla wszystkich wierzycieli, którymby uchwały tej licytacyi się tyczące albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczane być nie mogły, i dla tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hypotecznego do tabuli krajowej weszli, za kuratora p. adwokat krajowy Dr. Malinowski z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Białoskurskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. maja 1867.

(1271) **E d i c t.** (2)

Nro. 4970. Vom k. k. Samborer Kreisgerichte als Realinstanz wird über Ersuchen des Wiener k. k. Landesgerichts vom 30. April 1867 Z. 21527 zur Befriedigung der vom Marcus Hirschfeld und Osias Gotthelf als Rechtsnehmer des Philipp Otto Werdemüller von Elgg ersiegten Forderungen von 3000 und 230 St. Napoleondors effectiv in Gold s. N. G. die executive öffentliche Feilbietung der zur Hypothek dienenden, der Schuldnerin S. Caroline Sobolewska gehörigen Güter Jawora górna und dolna, Turkaer Bezirkes, per Pausch und Bogen ohne Gewährleistung und mit Ausschluß der Urbarialentschädigung unter nachstehenden Bedingungen hiemit ausgeschrieben:

1. Diese Feilbietung wird in zwei Terminen: am 1. August 1867 und am 25. September 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem Kreisgerichte vorgenommen werden.

2. Als Ausrufspreis wird der laut Schätzung vom 26. October 1866 ermittelte Werth von 52.416 fl. 20 kr. öst. W. angenommen.

Am ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise verkauft werden; sollten sie aber in den obigen zwei Terminen über oder um den Ausrufspreis nicht verkauft werden, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 25. September 1867, 4 Uhr Nachmittags mit dem Beifügen anberaumt, daß die nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend werden angesehen werden.

3. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises, d. i. 5250 fl. ö. W. im Baaren, in Bücheln der galiz. Sparcasse oder in Pfandbriefen sei es des galiz. Credits-Institutes oder der Nationalbank, oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curse als Vadium, von dessen Erlage die Nationalbank befreit ist, zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

Der Landtafelauszug, der Schätzungsact dieser Güter und die Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur und am Licitationstermine bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden beide Theile und die Hypothekargläubiger, als: die k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Aerars, die adelige Gemeinde Jawora górna und dolna zu Handen ihres Vorstandes, Wilhelm und Pauline Koch, Aurel Widenwald, Wolf Moses Mezuze, Sophie Kałamarz, Mendel Schaudel, Breindel Nierenstein, Hersch Grabscheid und die priv. österr. Nationalbank zu eigenen Händen, schließlich der dem Wohnorte nach unbekannte Johann Schinabek, und diejenigen, welche seit dem 29. Jänner 1867 auf diese Güter dingliche Rechte erworben haben, oder welchen die Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnten, durch den in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Pawliński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Wołosiański bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Sambor, am 18. Juni 1867.

(1261) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1629. C. k. sąd powiatowy w Glinianach czyni wiadomo, że w sprawie Bazylego Zaczkiewicza przeciw Franciszkowi Cikowskiemu z pobytu i życia niewiadomemu przez kuratora ad actum nadać się mającego, o extabulacyę sumy 295 złr. mon. konw. na realności pod nr. 372-53 w Glinianach położonej ut dom. I. p. 283 nc. 2. on. ciążącej, temuż nieobecnemu mieszkaniec tutejszy Mojzes Leib Zwerling zostaje ustanowionym za kuratora, że do ustnej rozprawy w tym sporze termin na dzień 2go września 1867 o godzinie 9ej rano wyznacza się, i że ta rozprawa podług przepisow kod. sad. z postanowionym kuratorem przedsięwziętą będzie.

Wzywa się zatem pozwanego, aby potrzebne kroki dla swej obrony przedsięwziął, lub sądowi innego zastępcę oznaczył, inaczej wyniknąć mogące ztąd złe skutki, tylko sobie samemu przypisać będzie musiał.

Gliniany, dnia 16. czerwca 1867.

(1253) **E d y k t.** (2)

Nr. 1386. C. k. sąd powiatowy w Żurawnie czyni wiadomo, że:

1. Włościanin Michał Pawłów w Zawadce dnia 28. sierpnia 1865:

2. włościanin Antoni Manycz tamże dnia 10go kwietnia 1864, — obadwaj ostatnią wolą nie rozporządziwszy zmarli, i że do dziedziczenia puścizny pierwszego z nich syn Stach Pawłów, do puścizny zaś drugiego z nich Hryć Manycz są powołani.

Gdy Stach Pawłów i Hryć Manycz z życia i miejsca mieszkania nie są znani, to wzywa się ich niniejszym edyktem, aby w ciągu roku od dnia niżej wyrażonego, licząc oświadczenie przyjęcia lub nieprzyjęcia spadków odnośnych u tutejszego sadu tem pewniej wnieśli, gdyż w przeciwnym przypadku pertraktacye spadkowe przeprowadziłyby się tylko ze spadkobiercami się zgłaszającymi i z kuratorami dla Stacha Pawłów w osobie Daniły Łuhowego, a dla Hrycia Manycza w osobie Antoniego Bihuna postanowionymi.

Żurawno, dnia 19. czerwca 1867.

(1275) **E d y k t.** (2)

Nr. 1083. Przez c. k. sąd powiatowy w Żurawnie czyni się wiadomo, że Andruch Stasiów zmarł we Włodzimiercach dnia 1. sierpinia 1831 bez ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy powołany do sukcesyi syn Tymko Stasiów z miejsca pobytu nie jest znany, przeto wzywa się tegoż, aby w ciągu roku od dnia niżej wyrażonego licząc, do tutejszego sądu się zgłosił i oświadczenie przyjęcia spadku po ojcu swoim Andruchu Stasiów wniósł, gdyż w przeciwnym razie pertraktacya spadku ze spadkobiercami, którzy już oświadczenie wnieśli, tudzież z kuratorem dla niego w osobie pana Macieja Obmińskiego ustanowionym nastąpi.

Od c. k. sądu powiatowego.

Żurawno dnia 13. czerwca 1867.

(1279) **E d y k t.** (2)

Nr. 558. W c. k. sądzie powiatowym w Nowemsiole odbędzie się dnia 1. sierpnia 1867 dnia 29go sierpnia i dnia 12. września b. r. każdą razą o 10. godzinie przed południem przymusowa licytacya realności włościańskiej po śp. Janie Żabskim pozostałej w Jacowcach pod Nr. k. 50 a Nr. sub. 86 w objętości 260 □ s. położonej z chałupy szopy i ogrodu się składającej, włącznie wartości szacunkowej 150 złr. w. a., która cenę wywołania stanowić będzie.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających z tem, że realność ta nie stanowi ciała tabularnego, lecz osobny komplex rustykalny i że akt opignoracyi sądowej i oszacowania jako i bliższe warunki licytacyi tu w sądzie przyznane być mogą.

Nowesioło dnia 20. kwietnia 1867.

(1277) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 9261. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na skutek pozwu pod dniem 21. czerwca 1867 do l. 9261 przez Elkę Neumark przeciwko Jonasowi Epstein pto. 70 zł. w. a. wniesionego, tutejszo-sądową uchwałą z dnia 24. czerwca 1867 do l. 9261 nakaz zapłaty sumy wekslowej 70 zł. przeciwko temuż Jonasowi Epstein wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomy, przeto przeznaczył tutejszy Sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Rosenberga z substytucyą adwokata p. Dra. Bandrowskiego na kuratora.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przypisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 24. czerwca 1867.

(1284) **Edikt.** (1)

Nr. 2423. Das k. k. Bezirksgericht in Biała gibt kund, daß zur Befriedigung der, der Marianna Lindert von Martin Piesch zukommenden, ob der Realität Nr. 53 alt, 89 neu in Lipnik n. 34. on. haftenden Forderung pr. 105 fl. österr. Währung sammt 5% Zinsen seit 24. Juni 1864, Gerichtskosten pr. 9 fl. 41 kr. öst. W., Executionskosten pr. 3 fl. 67 kr., 7 fl. 50 kr. öst. W. und den gegenwärtigen im Betrage pr. 15 fl. 81 kr. öst. Währ. zuerkannten weiteren Executionskosten, die executive Feilbiethung der obigen dem Martin Piesch gehörigen Realität Nr. 53 alt, 89 neu in Lipnik n. 2. haer. bewilligt und dieselbe hiergerichts in zwei Terminen, d. i. am 22. August 1867 und am 26. September 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Den Ausrufspreis derselben bildet der gerichtliche Schätzungswerth pr. 3884 fl. 75 kr. öst. W. unter welchem diese Realität an den obigen beiden Terminen nicht wird veräußert werden.

Als Vadium hat der Ersteher 10% des Schätzungswerthes im Betrage pr. 389 fl. öst. W. zu Handen der Licitations-Commission in Baaren, in k. k. öffentlichen österr. Staatsschuldverschreibungen oder galizisch-ständischen Credits-Pfandbriefen mit Coupons und Talons nach dem aus der mitzubringenden Gazeta Lwowska ersichtlichen letzten Wiener Tagescurse vor der Feilbiethung zu erlegen.

Zur Aufnahme der erleichternden Bedingungen, falls diese Realität an beiden Terminen nicht veräußert werden würde, wird die Tagfahrt auf den 26ten September 1867 um 11 Uhr Vormittags anberaumt, bei welcher die Hypothekargläubiger zu erscheinen haben, Nichterschienene werden als dem Majoritätsbeschluße der Erschienenen beigetreten angesehen.

Der Schätzungsact und Grundbuchsauszug können in den Amtsstunden bei Gericht, der Ausweis der Steuern bei dem k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

Hievon werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekannten hingegen und jene, welche nach dem 4ten October 1866 an die Gewähr gelangen sollten, oder denen der gegenwärtige Bescheid rechtzeitig nicht zugestellt werden würde, durch den für dieselben bestellten Kurator Hrn. Dr. Eisenberg und das Edict verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 17. Mai 1867.

(1301) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nr. 609. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Paranię Kłynyk przeciw Stefanowi Munczak sumy 200 zł. w. a. z procentem 4% od sta od 23go maja 1864 aż do rzeczywistego zapłacenia obliczyć się mającey, kosztów sądowych i egzekucyi w ilości 1 zł. 47 kr., 2 zł. 17½ kr., 2 zł. i 23 zł. 76 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż gruntu rustykalnego pod Nrem. 37 w Komarowie do Stefana Munczak należącego a korpusu tabularnego nie mającego w trzech terminach, a to: 18. lipca 1867, 31. lipca 1867 i 16. sierpnia 1867 każdego razu o godzinie 10tej zrana w tym c. k. sądzie przedsięwziętą będzie:

1. Za cenę wywołania bierze się wartość szacunkowa owej realności czyli kwota 322 zł. w. a.

2. Chęć kupienia mający jest obowiązany złożyć 10% ceny wywołalnej czyli kwoty 30 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, lub w papierach długu państwa, lub w listach zastawnych galicyjskich podług kursu ostatniej Gazety Lwowskiej, albo w książeczkach kasy oszczędności galicyjskiej w nominalnej wartości przed rozpoczęciem licytacyi do rąk licytacyjnej komisyi. Po skończonej licytacyi owe wadyum wliczy się kupicielowi do ceny kupna, innym licytantom zaś natychmiast zwrócony będzie.

Reszta warunków licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 28. kwietnia 1867.

(1273) **Concurrenz-Kundmachung.** (2)

Nro. 897. Die mit der Verpflichtung zum Erlage einer Caution von 1500 fl. Realwerth verbundene Lemberg-Brünner Collectur Nr. 16-168 in Tarnow am Borek-Platze, deren Provisionsertrag zu 5% im Jahre 1865 in 778 fl. 45 kr. bestand, wird im Wege der Concurrenz an denjenigen verliehen, der sich mit dem niedrigsten Provisions-Percente zufrieden stellt.

Die mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen und dem Reugelde pr. 40 fl. belegten Offerten müssen längstens bis zum 6. August d. J. um 12 Uhr Mittags bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg überreicht werden.

Die ausführlichen Bedingungen sind im Amtsblatte Nr. 152 der Gazeta Lwowska vom 4. d. M. zu lesen.

Vom k. k. Lottoamte.

Lemberg, am 28. Juni 1867.

(1295) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 4836. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi wekslowej p. Józefa Rappaporta przeciw p. Bolesławowi Goławskiemu i Felicyi z Waxmanów Goławskiej w sumie 1000 złr. m. k. czyli 1050 zł. w. a. z przyn. wywalczonej, przymusowa sprzedaż sumy 10.000 złr. m. k. z przynal. pierwotnie w stanie biernym dóbr Gorzejowa a obecnie na cenie kupna tychże dóbr na rzecz Felicyi Goławskiej dom. 289, pag. 111. n. 26, 34. 35 i 36 ciążącej, w dniu 5. sierpnia 1867 o godzinie 10tej z rana w kancelaryi c. k. notaryusza p. Ramulta pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość sprzedać się mającej sumy 10.000 złr. m. k. czyli 10.500 zł. w. a., jednak także i niżej tej ceny za jakąkolwiekbądź kwotę najwięcej ofiarującemu sprzedane będzie.

2. Każden chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 100 zł. w. a. gotówką jako wadyum złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Resztą warunków jakoteż wyciąg tabularny w tutejszosądowej registraturze przejrzeć wolno.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony interesowane z miejsca pobytu wiadome do własnych rąk, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych lub tych, którzy dopiero po 26. lipca 1866 prawo hypoteki do sprzedać się mającej sumy uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała, lub też która z następnych uchwał dla jakiejkolwiekbądź przyczyny nie dość wcześnie, lub wcale nie była wręczoną, do rąk kuratora p. adwokata Dra. Rosenberga.

Tarnów, dnia 23. maja 1867.

(1299) **Licytacya.** (1)

Stosownie do uchwały wydziału wierzycieli masy ugodnej firmy „Franciszek Hahn i Syn" z d. 23. października 1866 sprzedane będą w drodze publicznej licytacyi pozostałe wierzytelności handlowe firmy „Franciszek Hahn i Syn" w nominalnej wartości 46.242 zł. 43 c., wyraźnie: czterdzieści sześć tysięcy dwieście czterdzieści dwa złotych reńskich 43 cent. w wal. austr.

Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 22. lipca 1867 w pierwszym,
dnia 5. sierpnia b. r. w drugim,
dnia 19. sierpnia b. r. w trzecim,

każdą razą w kancelaryi notaryalnej podpisanego zastępcy notaryusza przy ulicy Grodzkiej pod l. 483 na 2. piętrze o godzinie 9tej z rana pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość nominalna, poniżej której wierzytelności te w pierwszych dwoch terminach sprzedane nie będą; w trzecim zaś terminie sprzedane będą nawet poniżej takowej za jakąkolwiek najwyższą ofiarowaną cenę.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi jako zakład do rąk podpisanego komisarza sądowego kwotę 200 zł. gotówką, który to zakład nabywcy wliczonym będzie do ceny kupna, innym zaś licytantom oddanym będzie zaraz po ukończeniu licytacyi.

3. Nabywca złoży cenę kupna natychmiast po ukończeniu licytacyi, poczem mu nabyte przez niego wierzytelności przez reprezentacyę masy ugodnej cedowane będą. Koszta cesyi poniesie nabywca.

4. Nabywcy przysłużać będzie prawo każdego czasu zażądania wyciagów z ksiąg handlowych firmy „Franciszek Haho i Syn" — jednakowo koszta uskutecznienia tych wyciągów nabywca sam poniesie.

5. Reprezentacya masy ugodnej firmy „Franciszek Hahn i Syn" nie ręczy za rzetelność ani za wypłacalność sprzedanych wierzytelności, ale tylko za to, że wierzytelności te przez reprezentacyę masy ugodnej jeszcze nie zostały sciągnięte.

6. Spis mających się sprzedać wierzytelności przeglądany być może każdego czasu w kancelaryi notaryalnej podpisanego.

Kraków, dnia 27. czerwca 1867.

Dr. Ludwik Gumplowicz,
z mocy uchwały c. k. sądu kraj. do l. 20620-1866
zastępca notaryusza Żuka-Skarszewskiego,
jako **komisarz sądowy.**

Erkenntniß.

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt des Abendblattes der Nr. 31 der „Wiener Sonn- und Montags-Zeitung" vom 23. Juni 1867 in dem Artikel mit der Ueberschrift „Hohe Polizei" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung durch Herabwürdigung behördlicher Verfügungen nach §. 300 St. G. begründe, und verbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Zeitungs-Nummer.

Wien, am 27. Juni 1867. (1290)

Der k. k. Präsident: Boschan mp.
Der k. k. Rathssecretär: Thallinger mp.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. kolei Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

W miejsce zaprowadzonej na dniu 1. kwietnia 1866 r. taryfy związkowej dla bezpośredniego obrotu towarowego między Lwowem a Krakowem z jednej, i Wrocławiem a Szczecinem z drugiej strony, wprowadza się w życie od 1. lipca 1867 aż do dalszego rozporządzenia nowa taryfa i regulamin dla bezpośredniego obrotu towarowego między Szczecinem, Wrocławiem i Galicyą.

Egzemplarze tej nowej związkowej taryfy i regulaminu są za zapłatą w stacyach związkowych do nabycia.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1867.

(1280—2) **Rada zawiadowcza.**

K. k. priv. allg. österreich. Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **1. Juli 1867** stattgehabten **ersten Ziehung** der 5%tigen **Staats-Domänen-Pfandbriefe** wurden nachfolgende 2500 Nummern gezogen:

Nr. 32,201 bis 32,300	Nr. 168,901 bis 169,000	Nr. 380.901 bis 381,000
Nr. 38,801 bis 38,900	Nr. 250,901 bis 251,000	Nr. 383.301 bis 383,400
Nr. 41,701 bis 41,800	Nr. 270,101 bis 270,200	Nr. 417,201 bis 417,300
Nr. 61,101 bis 61,200	Nr. 275.101 bis 275,200	Nr. 419,801 bis 419,900
Nr. 64,801 bis 64,900	Nr. 282,201 bis 282,300	Nr. 426,701 bis 426,800
Nr. 84,001 bis 84,100	Nr. 317,201 bis 317,300	Nr. 468,501 bis 468,600
Nr. 109,901 bis 110,000	Nr. 372,801 bis 372,900	Nr. 470,601 bis 470,700
Nr. 119,601 bis 119,700	Nr. 374,301 bis 374,400	Nr. 487,901 bis 488,000
Nr. 163,301 bis 163,400		

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1. September 1867 an, bei den **Cassen der Anstalt** in **Wien** und **Paris.** (1291)

Beachtenswerth!

Unterzeichneter besitzt ein vortreffliches Mittel gegen nächtliches Bettnässen, so wie gegen Schwächezustände der Harnblase und Geschlechts-Organe. Auch finden diese Kranke Aufnahme in des Unterzeichneten Heilanstalt.

Specialarzt **Dr. Kirchhoffer,**
(218—12) in Kappel bei St. Gallen)

Filiale der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft in Lemberg

Kundmachung.

Die Besitzer oder von dieser Filiale ausgestellten Pfandscheine, deren Verfallszeit innerhalb der Frist vom 31. October 1866 bis inclusive 15. Mai 1867 abgelaufen ist, werden hiemit aufgefordert, die etwaigen Ueberschüße von den bis 17. Juni 1867 theils an der k. k. Börse in Wien, theils in öffentlichen Licitationen verkauften Pfändern bis Ende Juni 1870 bei der genannten Filiale abzuholen.

Nach Ablauf dieser Frist werden die nicht erhobenen Ueberschüße dem Fonde der Gesellschaft einbezogen.

Lemberg, am 28. Juni 1867.

Filia c. k. uprzyw. austr. Towarzystwa Zastawniczego we Lwowie.

Obwieszczenie.

Wzywa się właścicieli kwitów zastawniczych przez powyższą Filię wydanych, a w czasie od 31. października r. 1866 do 15. maja 1867 włącznie zapadłych, ażeby możliwe nadwyżki z sprzedaży zastawów do dnia 17. czerwca r. 1867 w części na c. k. Giełdzie w Wiedniu, w części drogą publicznych licytacyj sprzedanych — najdalej do ostatniego czerwca r. 1870 w lokalu tejże Filii odebrali.

Po upływie rzeczonego terminu wszystkie nadwyżki niepodniesione, przepadają na rzecz funduszu Towarzystwa.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867. (1300—1)

Kundmachung.

Im Nachhange zu der am 27. Juni d. J. erlassenen Kundmachung gibt die gefertigte Anstalt hiemit bekannt, dass am 27. Juni 28,854 Stück Obligationen der galiz. Karl-Ludwigbahn gezeichnet wurden. Da hiedurch die zur Auflage bestimmte Summe überzeichnet ist, so wurden die gezeichneten Beträge in der Weise reducirt, dass Subscribenten auf 1 bis einschliesslich 4 Stück Ein Stück und Subscribenten auf höhere Beträge 25 Percent der subscribirten Anzahl von Obligationen erhalten, wobei Bruchtheile bis einschliesslich ein Halb unberücksichtigt bleiben, Bruchtheile über ein Halb aber für voll gerechnet werden.

Die Herren Subscribenten werden demzufolge eingeladen, vom 3. Juli angefangen den Mehrbetrag der erlegten Caution bei der Liquidatur der unterzeichneten Anstalt zu beheben, und gleichzeitig die in ihren Händen befindlichen Einzeichnungs-Bestätigungen gegen Bezugsscheine umzutauschen.

WIEN, am 30. Juni 1867.

Die k. k. priv. österr. Creditanstalt
für Handel und Gewerbe.

(1287)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.